

30 marca 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

H 01 m 23/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 7051.

Kl. 21 b 12.

R. Sachs Gesellschaft mit beschränkter Haftung
(Berlin, Niemcy).

Baterja anodowa.

Zgłoszono 9 października 1924 r.

Udzielono 28 lutego 1927 r.

Pierwszeństwo: 13 sierpnia 1924 r. dla zastrz. I (Niemcy).

Wynalazek dotyczy baterji anodowej o pewnej liczbie szeregowo połączonych ogniów o małym napięciu. W baterji anodowej według wynalazku poszczególne ogniwa mają kształt kubkowy i są pomieszczone grupami w szafkowatych ramach. Poszczególne ogniwa nie mają stałego połączenia, tylko łączą się ze sobą przez zetknięcie, wskutek tego, że w ramie są do siebie przyciśnięte, przyczem po otworzeniu zamknięć trzymających poszczególne ogniwa, można je z ramy wyjmować ewentualnie wymieniać.

Podczas gdy w znanych baterjach anodowych ogniwa wraz ze swemi połączeniami są zalane w jakiejś masie i nazewnierz

niewidoczne, oraz posiadają na górnej powierzchni czołowej specjalne rurki, w które można włożyć wtyczki przewodu odbiorczego, to baterja według wynalazku posiada ogniwa dostępne z zewnątrz i przejrzyste uporządkowane, a prąd można odbierać z dowolnego miejsca otwartej strony baterji, tak iż ogniów nie potrzeba zaopatrywać w jakiejś specjalnej części do odprowadzania prądu.

Z otwartej strony baterji można odbierać prąd w bardzo prosty sposób, przez nałożenie metalowego zacisku na płaszczyznę któregoś z ogniów.

Na rysunkach przedstawiono przykład wykonania nowej baterji. Fig. 1 przedsta-

wia widok baterji od jej otwartej strony, fig. 2—przekrój wzdłuż II-II fig. 1, fig. 3—widok zgóry, częściowo bez nakrywy.

Drewniana rama kształtu szafki jest zbudowana na podstawie *a* i posiada po każdej stronie przegrody *b* pewną ilość (np. 5) pionowych przedziałów *d*, oddzielonych od siebie pionowymi żebrami *c* i w większej części zboku otwartych. W każdym z tych przedziałów można pomieścić ponad sobą pewną ilość (np. 4) kubkowych ogniów cynkowo-węglowych *f*, tak że ogniwa te zboków mają niewiele luzu. Listwy *g* zapobiegają wypadaniu ogniów w każdych dwu sąsiednich słupach ogniów; ogniwa jednego słupa mają bieguny węglowe *h* skierowane w górę, ogniwa drugiego słupa mają bieguny węglowe *h* skierowane w dół. Na dnie *a* znajdują się paski metalowe *i*, które przechodzą od jednego przedziału do drugiego, tak że cynkowe dno najniższego ogniwa jednego przedziału jest elektrycznie połączone z węglowym biegunem *h* najniższego ogniwa sąsiedniego przedziału. Te sąsiadujące ze sobą słupy ogniów, które nie mają połączenia u dołu, są połączone u góry w następujący sposób: w każdym przedziale nakłada się zgóry na stopy ogniów metalowe puszki sprężynowe *u*, składające się z dwóch części pomiędzy którymi jest osadzona śrubowa sprężyna *v*. Na te puszki nakłada się zgóry drewnianą pokrywę *m*, która na dolnej powierzchni posiada metalowe paski *q*, łączące elektrycznie co dwie sąsiadujące ze sobą puszki *u*. Paski te są tak umieszczone, że w chwili nałożenia pokrywy łączą ze sobą elektrycznie te słupy ogniów, które nie mają połączenia u dołu. Pokrywę osadza się na dwóch śrubach sworzniowych *x*, które znajdują się u góry na przegrodzie *b* i są celowo tak przestawione, że pokrywę nie można nałożyć fałszywie. W jednym rogu nakrywy znajduje się śruba stykowa *y*, służąca do umocowania jednego z przewodów odbiorczych prądu i kończąca się pod pokry-

wą metalową płytką *z*, która z chwilą nałożenia pokrywy wchodzi w zetknięcie z puszką sprężynową u słupów ogniów *f* (fig. 3).

Gdy się nałoży pokrywę *m* i dociągnie skrzydełkowe nakrętki na śrubach *x*, to zacisnięte puszki sprężynowe *u* naciskają słupy ogniów, tak że urzeczywistnia się szeregowo połączenie wszystkich słupów ogniów, bo co dwa z nich są połączone metalowymi paskami *i* względnie *w*, na dole względnie na górze. Dołączenie drugiego przewodu do dowolnego ogniwa, celem odbioru prądu o dowolnem napięciu, uskutecznia się przez nałożenie zacisku na odsłoniętym płaszczu obranego ogniwa. Zacisk ten składa się celowo z metalowego kabłąka *p* obejmującego sprężyscie obwód kubka ogniwa i zaopatrzonego w śrubę *q*, do której można zwykłym sposobem przymocować drugi przewód odbiorczy.

Po stwierdzeniu i odjęciu górnej pokrywy szafki, oraz po usunięciu luźnie leżących puszek sprężynowych *n*, można wyjąć dowolne ogniwo (np. uszkodzone) i wymienić je, albo przestawić na koniec szeregu ogniów, gdzie ono nie może przeszkadzać pracy baterji.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e .

1. Baterja anodowa, składająca się z szeregowo połączonych kubkowych ogniów cynkowo-węglowych, znamienna tem, że ogniwa te są ustawione w ramie lub w szafce dostępnej zboku, tak że prąd można odbierać z dowolnego miejsca baterji, dostępnego zboku.

2. Baterja anodowa o szeregowo połączonych ogniwach według zastrz. 1, znamienna tem, że ogniwa są pomieszczone w grupach, tworzących słupki w odpowiednich przedziałach ramy, która trzyma je w ten sposób, że stykają się swojemi biegunami, lecz nie są ze sobą stale połączone.

3. Baterja anodowa według zastrz. 2,

znamienna tem, że rama składa się z dwóch komór, leżących po obu stronach pionowej przegrody i zawierających pewną ilość obok siebie leżących pionowych przedziałów dla pionowo na sobie ustawionych ogniw kubkowych, które ustawia się węglowemi biegunami częściowo w górę, a częściowo wdół, przyczem dla szeregowego połączenia słupów ogniw przewidziano mostki metalowe, znajdujące się naprzemian raz u góry, raz u dołu.

4. Bateria anodowa według zastrz. 2 i 3, znamienna tem, że górna pokrywa ramy w chwili jej zamknięcia ściska słupy ogniw za pośrednictwem sprężyn.

5. Bateria anodowa według zastrz. 4, znamienna tem, że pomiędzy pokrywą a słupy ogniw wkłada się metalowe puszki sprężynowe, które służą równocześnie do ściskania i przewodzenia prądu.

6. Bateria anodowa według zastrz. 5, znamienna tem, że dolna powierzchnia pokrywy jest zaopatrzona w metalowe paski,

które po nałożeniu pokrywy stykają się z sąsiednimi puszkami sprężynowymi i łączą ze sobą elektrycznie odpowiednie słupy ogniw.

7. Bateria anodowa według zastrz. 6, znamienna tem, że śruba dla dołączania jednego z przewodów odbierających prąd jest osadzona w pokrywie i kończy się pod metalowym stykiem, który po nałożeniu pokrywy styka się z jedną puszką sprężynową słupa ogniw.

8. Bateria anodowa według zastrz. 1, znamienna tem, że do przyłączenia drugiego przewodu odbiorczego służy sprężynujący, kabłąkowaty zacisk, zaopatrzony w śrubę i dający się nałożyć na płaszczyznę z kubków ogniw.

R. S a c h s G e s e l l s c h a f t m i t
b e s c h r ä n k t e r H a f t u n g.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

